

סיפורה של טמפל גרנדין

טמפל גרנדין אוהבת כשמגדירים אותה בתור " האישה שחושבת כמו פרה". הישגיה האדירים הפכו אותה לאחת הדוברות הנמרצות והמשפיעות ביותר של ציבור האנשים עם אוטיזם.

טמפל גרנדין מציעה לציבור הצצה נדירה לתוך מוחה של אישה עם אוטיזם בתפקוד גבוה. בהיותה בעלת יכולת מעולה להסברה עצמית היא מציעה בדרכים שונות ומגוונות מידע מרתק על החוויות ועל נקודת המבט הייחודית שלה. גרנדין אובחנה בגיל צעיר מאד וכבר בילדותה היא הפגינה רגישות יתר והסתגרות לצד סימני אינטליגנציה גבוהה במיוחד. לקח חשוב שאפשר ללמוד מסיפורה הוא התעקשותה של אמה על שילוב מלא, שלא היה מקובל באותה עת. סביר שהתעקשות זו תרמה ליכולת התקשורת הגבוהה של גרנדין ולהישגיה.

מבחינה חברתית, גרנדין עברה הקנטות והצקות מצד בני כיתתה אבל בכיתות מחוננים ובלימודי רכיבה על סוסים היא זכתה ליחס טוב יותר. באותם לימודי רכיבה היא גילתה את אהבתה לסוסים, ובביקור בחווה היא למדה ששהייה בתוך מתקן לחיצה ששימש להרגעת בקר מרגיע גם אותה. בהמשך הדרך היא הגיעה להישגים מדהימים: גרנדין אוחדת בתואר דוקטור ועם השנים הפכה לבעלת שם עולמי בתחום גידול הבקר, כאשר יותר ממחצית מתקני הבקר בארצות הברית הם פרי תכנונה. במקביל היא דוברת נמרצת לגבי זכויות בעלי חיים ובנושא היחס לאנשים עם אוטיזם וזכותם לשילוב מלא. היא פרסמה ספרים רבים ונבחרה ל'אחת ממאה האנשים המשפיעים ביותר על ידי המגזין 'טיים'.

ייחודה של גרנדין קשור לכך שהיא עושה שימוש באוטיזם כדי להגיע להישגים. ראייתה החדה והמיוחדת מאפשרת לה לבקר במכלאות הבקר ולזהות מצבים שאנשים אחרים אינם מזהים כלל. היא תבחין בדגל מתנפנף, בצינור על הקרקע, בהחזרה של אור ממשטח מבריק – דברים שמפריעים לחיות ומפריעים גם לה. הסרת המכשולים הללו מאפשרת למתקן להתיעל ותרומתה לרווחת החיות חוסכת הרבה מאד כסף. כמו שהיא מסבירה: "העולם צריך אנשים עם מוחות 'שונים', כי מוחות שונים יכולים לעשות טוב יותר דברים שונים".

בסריקות של מוחה התגלה שהוא שונה במידה ניכרת ממוחם של אנשים ללא אוטיזם, ובין השאר היא מצטיינת בראייה חדה במיוחד שמאפיינת אנשים רבים עם אוטיזם מול קשרים רופפים בכל האזורים שמוקדשים לשפה ולעיבוד פרצופים. למעשה, ראייתה חדה עד כדי כך שהיא מסוגלת לנהוג במכוניתה בחושך מבלי להדליק את האורות, אך כאשר אנשים מדברים אליה היא נאלצת לתרגם את דבריהם לתמונות.

גרנדין מספרת שהרבה אנשים חושבים בתמונות אבל מוחה מיוחד בכך שהיא חושבת אך ורק בתמונות. בנוסף, היא נוטה לחזרתיות מרובה שגורמת לה לחזור על אותם סיפורים ושאלות שוב ושוב. היא מסבירה שככל שהיא מתבגרת יש לה יותר ויותר סיפורים ומשפטים שהיא 'הקליטה' לעצמה בראש. ולכן היא מסוגלת לחזור על עצמה פחות. באשר ליחסים חברתיים, גרנדין עדיין חווה אותם כבזבוז זמן אבל לפני שנים מספר היא החלה לחבק אנשים וזה הישג משמעותי עבורה. לדבריה אנשים עם אוטיזם ממשיכים להתבגר ולהתפתח כל הזמן.

למרות שיכולותיה הגבוהות אינן משקפות את כל ציבור האנשים עם האוטיזם, גרנדין הרימה תרומה משמעותית להבנת האוטיזם ולדרכי הטיפול בו. ההמלצה של גרנדין לגבי ילדים עם אוטיזם היא לא להתייאש, לא לתת להם לשבת בצד ולעבוד איתם ללא הפסקה מגיל צעיר מאד. לדעתה צריך למצוא דרכים לגלות מה מפריע להם, ליצור עבורם סביבה נעימה ולהפעיל אותם וכך הם יוכלו למצות את הפוטנציאל שלהם ולהגיע להישגים.

של טמפל גרנדין TED צפו בהרצאת

תמונת הכותרת מתוך: ויקיפדיה